

Beate Heininen

vetlla d'advent
2018

LA CORONA D'ADVENT

Enguany fem un gest nou a la vetlla. Cada any començàvem a encendre els ciris de la corona en començar la missa del primer diumenge d'advent.

Però som en un monestir i, per a nosaltres, el diumenge comença el dissabte amb les primeres vespres.

Ara guardem un silenci emocionat en encendre el primer ciri.

INTRODUCCIÓ

Un nou Advent anuncia que torna el Messies, com cada any. Temps d'il·lusió per l'espera del Nadal, quan l'espera es fa certa en l'admiració silenciosa del petit Jesús dormint plàcidament.

Aquest any la vetlla és una reflexió pausada d'uns textos del *Messies* de Handel, o més aviat dels textos de Charles Jennens, que és qui va triar la lletra. D'on? De la Bíblia, només de la Bíblia.

Hem sentit moltes vegades la música del *Messies*. Donem-nos el gust d'entendre la lletra de l'inici, la promesa de salvació i la profecia del Messies, fins al seu naixement.

1. Obertura

Per començar, escoltem en el cor del nostre cor l'obertura que ens prepara per estar atents al pas de Déu en les nostres vides. Posem-hi també la realitat del nostre món que pateix, esperant una vida millor davant tanta confusió i fosca.

2. Solista - Recitatiu - Isaïes 40,1-3

El mateix Déu ens consola per poder consolar els altres en la seva foscor.

«Consoleu el meu poble!», diu el vostre Déu.

«Parleu a Jerusalem

i crideu-li que s'ha acomplert la seva servitud

i que ha estat expiada la seva culpa».

Veü del qui clama en el desert:
«Prepareu la via del Senyor;
aplaneu a l'estepa el camí per al nostre Déu».

3. Solista - Ària - Isaïes 40,4

Si som missatgers de consol, contemplem com aplanem els camins.
La mateixa natura exulta davant la promesa de la seva vinguda.

Tota vall s'elevi, tota muntanya i coll s'abaixin;
el terreny abrupte esdevingui pla,
i l'escarpat, una planúria.

4. Solista - Isaïes 40,5

Quan consolem, es revela la glòria del Senyor.

I es revelarà la glòria del Senyor
i tota carn ho veurà alhora.
Perquè la boca del Senyor ha parlat.

5. Tothom - Ageu 2,6-7 ; Malaquies 3,1

Quan consolem, quan som misericordiosos, en la nostra petitesa trobem la fortalesa. El Senyor commou les nostres entranyes per entrar sobtadament en el santuari de cadascú de nosaltres. Diguem tots junts:

Perquè així parla el Senyor dels exèrcits:
encara una altra volta, dintre de poc,
jo commouré el cel i la terra, el mar i els continents.
Commouré totes les nacions
i vindrà el més preat de totes les nacions.

I, sobtadament, entrarà al seu santuari
el Senyor que vosaltres cerqueu
i l'àngel de l'aliança que desitgeu.
Heus aquí que ve, diu el Senyor dels exèrcits. *Música*

6. **Solista** - Recitatiu - Isaïes 7,14 ; Mateu 1,23

El que a nosaltres ens sembla impossible és possible per a Déu.

La verge tindrà un fill,
i li posaran Emmanuel,
que vol dir «Déu amb nosaltres».

Música

7. **Tothom** - Ària - Isaïes 40,9 ; Isaïes 60,1

Déu ens convida a no tenir por i a proclamar el seu missatge de llum. Tota la glòria de Déu arriba a cadascun de nosaltres. Diguem:

Pugeu a una muntanya alta,
missatgers que anunciieu a Sió la bona nova.
Alceu ben forta la veu,
missatgers que anunciieu la bona nova a Jerusalem.
Crideu fort, sense por;
digueu a les ciutats de Judà:
«Aquí teniu el vostre Déu!».

Aixeca't, estigues radiant, que ve la teva llum,
i la glòria de Jahvè apunta vers tu!

Música

8. **Tothom** - Recitatiu - Isaïes 60,2-3

Ara farem un silenci llarg. El text següent parla de tenebra. Podem pregar per la foscor del món, la seva manca de valors, el seu no saber cap on anar.

O podem pregar per una altra tenebra. Quina? La de la cadascú de nosaltres quan no sap com ha d'obrar, què ha de callar, com ha de caminar.

Deixa que Déu parli en la teva foscor.

Deixa que Déu s'encarni en la teva terra.

Després sentirem la música i després llegirem tots junts:

Perquè, mira, la tenebra cobreix la terra
i l'obscuritat els pobles,
mentre damunt teu brilla el Senyor
i la seva glòria apareix sobre teu.
I caminen les nacions cap a la teva llum
i els reis cap al teu clarejar.

9. Solista - Ària - Isaïes 9,1

A Déu no li fa por la teva tenebra. A Déu no li fa por la teva ombra de mort. Precisament perquè estàs en la foscor pots veure com brilla la llum resplendent.

El poble que camina en la tenebra ha vist una gran llum;
una llum resplendeix
per als qui vivien en una terra amb ombra de mort.

COMPARTIR FRASES DEL TEXT

Tranquil·lament compartim amb veu alta alguna frase.

LECTURA

Reflexió del papa Francesc

en la seva exhortació apostòlica La joia de l'Evangelí

Els llibres de l'Antic Testament havien preanunciat la joia de la salvació, que esdevindria desbordant en els temps messiànics. El profeta Isaïes s'adreça al Messies esperat saludant-lo amb alegria: «Heu multiplicat la joia, heu fet créixer el goig». I anima els habitants de Sió a rebre'l entre cants: «Crideu de goig i de gaubança!». A qui ja l'ha vist a l'horitzó, el profeta l'invita a convertir-se en missatger per als altres: «Puja a la muntanya, alegre missatger per a Sió; clama amb veu poderosa, joiós nunci per a Jerusalem». La creació sencera participa d'aquesta joia de la salvació: «Aclama, cel, i exulta, terra! Esclateu, muntanyes, en cants d'alegria! Perquè el Senyor ha consolat el seu poble i s'ha compadit dels seus pobres».

Zacaries, veient el dia del Senyor, invita a fer aclamacions al Rei que arriba «pobre i muntat en un asenet»: «Exulta sense fre, Sió, crida d'alegria, Jerusalem, que ve a tu el teu Rei, just i victoriós».

Però potser la invitació més encomanadissa és la del profeta Sofonies, el qual ens mostra el mateix Déu com un centre lluminós de festa i de joia que vol comunicar al seu poble aquest goig salvífic. M'omple de vida rellegir aquest text: «El teu Déu és enmig de tu, et renova amb el seu amor, i dansa per tu amb crits de gaubança».

És la joia que es viu enmig de les petites coses de la vida quotidiana, com a resposta a l'afectuosa invitació del nostre Pare Déu: «Fill, en la mesura de les teves possibilitats tracta't bé [...]. No et privis de passar un bon dia. Quanta tendresa paterna s'intueix rere aquestes paraules!

COMPARTIR PREGÀRIES

Tranquil·lament compartim amb veu alta pregàries.
Acabem cantant el parenostre.

LA IMATGE QUE ENS PRESIDEIX

Com una mirada en un pou profund,
l'aigua del qual reflecteix el sol.
Com una espiral que s'obre lentament,
embolcallant el misteri, incloent-ho tot.
Com un camí, que sempre de nou
porta al centre, al cor:
EL MISTERI DE L'ENCARNACIÓ.

El colom es posa sobre la planta,
rebrot de la soca de Jessè,
CONCEBUT PER L'ESPERIT SANT.

Dues dones es troben;
unides en l'experiència meravellosa
de la vida que va creixent en el seu si.
MARIA I ELISABET.

Mans que aporten un parell de colomins,
sacrifici ofert per l'infant acabat de néixer.
JESÚS ÉS PRESENTAT AL TEMPLE.

Una dona retroba el seu fill perdut,
li obre els braços.

Però el fill recula:

«Jo he d'estar a casa del meu Pare».

MARIA I JOSEP RETROBEN JESÚS AL TEMPLE.

I, al centre, el naixement de la llum.

DÉU ES FA HOME.

El cap de l'infant és el començament,
el centre i el final
de tot moviment en aquest quadre.
Tendrament la mare s'inclina sobre l'infant.
Tot és expansió, tot és interrelació,
envoltat pel vermell
de l'amor de Déu Omnipotent.
Res ni ningú no pot caure fora d'aquest amor.

També s'hi percep la creu.
Connecta les coses de dalt
amb les de baix.
S'estén amb braços oberts
en les quatre direccions.
La seva força cantelluda confereix armadura
i fermesa a la dinàmica.

Et vas fer home, Déu meu,
per estar vora meu.
Estàs al meu costat perquè m'estimes.
La teva creació,
aquesta meravella inaudita,
és una immensa carta d'amor per a mi.

Però el silenciós naixement de la llum,
la teva encarnació,

és l'inefable i més gran senyal d'amor
que mai hi pugui haver.

Dóna'm ulls que ho vegin,
dóna'm orelles que cada dia ho escoltin,
i dóna'm una veu que ho proclami:

Que per Nadal t'has fet home
per fer-te molt proper a tots nosaltres,
a cadascun de nosaltres,
perquè cada persona és única per a Tu.

Dibuix i text: Beate Heinen
(Traduït de l'alemany per Heide Axmacher)

MAGNÍFICAT

Acabem cantant el cant d'Advent per excel·lència
unint-nos a la joia de Maria.

CLOENDA

Concediu Senyor, als vostres fidels
d'acollir amb bones obres la vinguda del vostre Fill Jesucrist,
perquè, comptats entre els elegits a la seva dreta,
posseeixin en herència el Regne del cel.
per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill,
que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu,
pels segles dels segles.

Beneïm el Senyor. Donem gràcies a Déu.

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
dissabte, 1 de desembre de 2018